

CRISI, RETALLADES I ESPOLI FISCAL

Catalunya pateix dues crisis, la que pateix tota Europa i la que ens ve originada pel dèficit fiscal, per l'espoli fiscal. Patim un dèficit fiscal anual, recurrent i a perpetuïtat del 10% del nostre PIB. Dit d'una altra forma, 3.000 euros a l'any de cada català van i no tornen. Tot això s'afegeix al problema de la manca d'inversió en infraestructures, representem un 19% del PIB de l'Estat Espanyol i mai s'ha arribat a aquest volum d'inversió realitzada a Catalunya.

Realment és una proesa que els i les catalanes ens mantinguem dempeus en una situació d'injustícia d'aquesta magnitud. La nostra economia és prou pròspera com per generar prou recursos per bastir el nostre propi estat del benestar i un sistema d'igualtat d'oportunitats, com el que tenen els petits grans estats europeus (Dinamarca, Holanda, etc.), estats que no corren cap risc de ser intervinguts. En comptes d'això tenim una Catalunya amb 1.500.000 de pobres, 740.000 aturats i 150.000 famílies sense cap ingrés. El 45% dels joves menors de 25 anys són a l'atur, i només al 2011 es van tancar més de 20.000 empreses.

Tot i les retallades que ha realitzat el govern de la Generalitat, el dèficit que vam tenir al 2011 va ser de 6.000 milions. Som, a més, ja el segon

país del món on la ciutadania fa més esforç fiscal. Sembla increïble, però és així. Doncs bé, després de retallar tot el retallable i arribar a un esforç fiscal tan alt, quines opcions ens queden? Podem ser el primer país en esforç fiscal del món, és una opció, però no hi arribaríem, ja que tot l'estalvi que fem no permet cobrir aquesta quantitat.

Que podem fer doncs? La nostra prioritat ha de ser aconseguir la independència, com a mínim fiscal. Si no podem retallar més, si l'esforç fiscal ha arribat al límit, l'única opció és reduir o eliminar el dèficit fiscal amb Espanya. Cal apel·lar, doncs, a la responsabilitat col·lectiva del país, ja que, independentment d'on haguem nascut o de la llengua que parlem, aquesta situació ens afecta a tothom. Ens hi va el futur dels nostres fills/es i la cohesió de la nostra societat. L'entesa amb Espanya s'ha intentat de totes formes, però sempre hem trobat la mateixa resposta, només ens han donat un peixet, el del peix al cove, i ens han tingut contents per uns anys. Ara la situació és límit, la crisi ho ha desencadenat i ens cal actuar urgentment. La nostra prioritat ha de ser aconseguir la independència, com a mínim fiscal, per tant de fer possible un país nou amb una veritable igualtat d'oportunitats.

Catalunya està en ebullició, són moltes les iniciatives que estan empenyent en aquesta direcció, ens cal el més aviat possible posar-nos tots d'acord en una via efectiva de pressió. Per altra banda, sembla clar que el que l'interessa a Espanya de Catalunya solament són els diners. Sóc dels que pensa que únicament ens donaran la independència fiscal quan ens donin la independència política. És per això que probablement el tancament de caixes acabi sent una eina imprescindible per forçar la situació. Només controlant el subministrament dels recursos que volen podrem assegurar-nos a negociar amb igualtat de condicions.

Segurament, en els propers mesos ens caldrà posicionar-nos individualment i col·lectivament en aquesta línia, sense convertir-nos en màrtirs, però si donant suport a iniciatives que hauran de tenir el suport del nostre govern, del govern de la Generalitat. Mani qui el mani.

Ignasi Sayol

CONFERÈNCIA

«ELS DRAPS BRUTS DE LA MONARQUIA»

Amb Iñaki Anasagasti i Joan Tardà

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

DIJOUS 31 MAIG 2012 - 20 hores

ORFEÓ CATALÒNIA (c. Torras i Bages, 62)

esquerra

IÑAKI ANASAGASTI

Fill d'una família nacionalista basca exiliada a Veneçuela, és membre del Partit Nacionalista Basc i ha estat diputat president del Grup parlamentari PNB al Congrés dels Diputats durant els anys 1986-2004 i Senador des d'aquest any. Polític de llarga i intensa trajectòria. És autor de múltiples assaigs, d'entre els quals *Llámame Telesforo*, *Agur, Aznar: memorias de un vasco en Madrid*, *Somos vascos*, *Una monarquía protegida por la censura*, etc.

Editorial

L'equip de govern de l'Ajuntament de Cornellà ha reeditat una proposta d'Acord Social 2012-2016 que ha fet arribar a les entitats de la ciutat, forces socials i partits polítics. L'objectiu d'aquest Acord Social, tal com diu la proposta, és constituir un "espai central per facilitar la cohesió social dins el nostre municipi, en el que escoltar, debatre i prendre decisions han de ser elements essencials per aconseguir-ho".

Esquerra Republicana ha fet arribar a l'Ajuntament les nostres reserves al document de l'Acord Social per la seva manca de línies clares de canvi, així com de propostes concretes per a fer front, amb mesures eficients i més enllà de les paraules, a la greu situació econòmica, l'atur i el manteniment de la qualitat dels serveis socials.

Malgrat la nostra posició crítica, la Secció local d'Esquerra de Cornellà

no vol d'entrada, i en un marc de recessió econòmica, situar-se fora d'aquest espai per escoltar, debatre i prendre decisions en el qual també hi han manifestat la voluntat de participar-hi fins a 34 entitats de Cornellà, a més a més dels partits polítics.

Per aquest motiu, hem manifestat la nostra voluntat de participar de l'Acord Social 2012-2016 amb la perspectiva d'insistir en:

- La necessitat d'una planificació a mig i llarg termini com a condició necessària per a modificar a Cornellà el procés seguit fins ara d'una activitat constructora especulativa i abocada a l'exhauriment d'un recurs escàs com és el sòl i, per tant, d'innegable interès públic.

- La necessitat d'avaluar plans

i programes concrets de treball i de dotar-se de nous instruments per afrontar, en la mesura del possible, la crítica subsistència social de moltes famílies i les noves necessitats derivades d'una pobresa emergent.

- La necessitat de donar suport a efectiu tant a empreses, comerços i petits emprenedors que generen activitat econòmica i llocs de treball, com a les entitats socials que presten serveis bàsics a la ciutadania, tot potenciant la seva existència i activitats.

El nostre compromís és de participació, de fer les nostres aportacions i de recollir les que ens arribin des de la ciutadania, de posar sobre la taula la greu situació que travessem a fi que el consistori municipal prengui, finalment, les decisions que hauran de permetre, a curt i llarg termini, el redreçament de l'actual situació social.

Zona Educativa única a Cornellà

Per al curs vinent 2012-2013 l'Ajuntament de Cornellà ha aprovat que la zona educativa de la nostra ciutat passi de dues zones a una. Què vol dir això? Aquest canvi comportarà que tots els nois i noies poden fer la preinscripció en qualsevol centre de la ciutat, tant de primària com de secundària, la qual cosa vol dir que, sobre el paper, tothom podrà triar el centre educatiu que li sembli millor per els seus fills/es.

famílies que es vegin obligades de a portar els seus fills/es a centres fora del seu barri.

Aquests supòsits no els ha contemplat l'administració. I és evident que en temps de crisi no és bona mesura aquest canvi en la zonificació de Cornellà que pugui comportar més problemes a les famílies.

En el Consell Escolar Municipal es va acordar crear una comissió per

Des d'Esquerra creiem, però, que aquesta decisió no afavorirà la integració escola-alumne ja que plantejarà un problema que, fins ara, era menor. Si en alguns centres hi ha una pre-inscripció superior a l'ofertada i s'ha de procedir a un sorteig, pot passar que hi hagi

tal d'estudiar quina seria la millor zonificació per la ciutat en la qual participarien els sectors implicats. Des de aquestes línies, demanem que es posi a treballar el més aviat possible per tal que en el curs 2013-2014 ja es pugui aplicar.

Josep Villon

Cornellà Informa

El Butlletí "d'informació" de l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat: Cornellà Informa; continua monopolitzat pel PSC.

En el número del mes d'abril vam poder "gaudir" de l'article: *Vaga cedint el sou a una entitat social*, on el PSC explicava que els seus regidors/es havien destinat el sou del dia de la vaga a una entitat.

Sense entrar en el contingut de l'article, el fet que és reproable és fer ús del butlletí de l'Ajuntament, per fer-se propaganda del propi partit. La informació hauria de ser de tot el consistori, no tan sols, d'una de les forces polítiques.

Un butlletí que hauria de ser informatiu i participatiu, veiem com any rere any; continua tancat a la ciutadania. Des d'Esquerra fa molts anys que denunciem que no puguin contenir cap tipus d'article d'opinió, la opacitat del mateix, la falta de crítica i la propaganda en excés de l'alcalde i el seu partit.

El PP dinamita la universalitat de la sanitat pública

Sanitat

Eurovegas (II)

Territori i Sostenibilitat

Han saltat totes les alarmes!

El procés de desballestament de l'estat del benestar avança com una piconadora a cop de majoria absoluta del PP. I l'àmbit de la salut pública n'és un exemple.

El Reial Decret 16/2012 del 20 d'abril (de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les prestacions) serà convalidat el proper dijous dia 17 en sessió plenària. A hores d'ara, el PP fins i tot pensa negar-se a tramitar-lo com a projecte de llei, la qual cosa permetria intentar aconseguir alguna modificació per tal que la patacada no fos tan dura.

Tot apunta, tanmateix, que s'hi negaran, la qual cosa voldrà dir que en aquell mateix dijous, en un debat de 45 minuts a tot estirar (set dels quals per a que nosaltres puguem defensar-nos i avergonyir-los si això fos possible) tot restarà dat i beneït.

El procés de desballestament de l'estat del benestar avança com una piconadora a cop de majoria absoluta del PP

De fet, restarà suficientment tocat com per possibilitar l'acceleració de la privatització (gestió privada de la sanitat pública, increment de les mútues, desgravacions fiscals per assegurances mèdiques, etc.).

El sentiment d'impotència és proporcional al d'indignació. Aquest cop de destralt fet a través d'un reial decret, ara al sistema públic de salut, significa enterrar la democràcia, segrestar-la. Que girar el mitjó als resultats de trenta anys d'esforços i progressos en pro de la universalització i l'excel·lència del sistema públic de salut pugui dur-se a terme denota l'agressivitat amb què s'actua contra els drets socials.

Perquè deixar de ser ciutadans i ciutadanes amb dret a la salut per convertir-nos en persones assegurades és un viatge de retorn al

passat, a les beceroles de l'estat del benestar postfranquista convalidat (dia 17, com us deia).

Un govern socialdemòcrata –Ernest Lluch, ministre– va fer possible la universalitzat i la gratuïtat de la sanitat pública (Llei General de Sanitat, 1986). Des d'aleshores, malgrat totes les dificultats (d'entre les quals el deute històric que hem patit a Catalunya per la valoració a la baixa feta dels traspassos), hem anat construint un sistema públic basat en l'equitat que es fonamentà en un valor de civilització tan imponent com el que lliga l'esperança i la qualitat de vida de les persones amb l'avenç de la ciència i no pas amb la renda de què disposen.

Ara, però, s'està dinamitant l'edifici: exclusió dels ciutadans nouvinguts irregulars, exclusió dels major de 26 anys no cotitzants, increment del pagament dels fàrmacs ambulatoris i per als malalts crònics, invasió competencial, etc.

Van pretendre arraconar-nos ideològicament en l'àmbit de les pensions, bo i aplicant només paràmetres demogràfics per tal de fer creure a la ciutadania que el sistema era insostenible. Van repetir-ho amb la reforma laboral, tot intentant amagar que la batalla del preu, del treball low cost, en el nostre mercat, ja és perduda. I, ara, ataquen amb la reforma del sistema públic de salut amb noves falsedats. Perquè és perversa l'afirmació que existeix una despesa excessiva.

Al revés, respecte al PIB, l'Estat espanyol només destina a despesa sanitària el 6,25% (1.493 euros/any), un percentatge ben per sota de la mitjana europea. Un percentatge prou baix que, en canvi, contrasta amb els resultats, equiparables als millors del món pel que fa a qualitat i eficiència.

El que pretén el PP és un veritable atemptat de terrorisme social.

I encara hi ha qui li fa mandra sortir al carrer a cridar?

Joan Tardà

Les negociacions per decidir on s'instal·larà el macrocomplex Eurovegas continuen vigents, sense que la societat tingui cap tipus d'informació al respecte. A cop de notícies als diaris, ens anem assabentant de les novetats.

S'ha confirmat que en cas de "guanyar" Catalunya, el Delta del Llobregat seria la destinació del mateix. Per salvar les limitacions d'alçada que generava la proximitat de l'aeroport; els gratacels es construirien a Cornellà.

Segons les informacions aparegudes als diaris, aquests gratacels es construirien a les zones properes al Camp de l'Espanyol i possiblement, a la zona Ribera-Salinas on ja hi ha programat un ARE.

El silenci dels socialistes i de l'alcalde de Cornellà respecte el seu posicionament vers el projecte, ens fan témer el pitjor. Si el somni del Sr Balmón és "una ciutat de 1000 habitants on ell pogués educar les seves filles" (paraules dites per ell en la presentació de l'Acord Social el dia 11 de maig al Citalab); per què no es posiciona en contra del complex? Per què no atura l'ARE Ribera-Salinas?

Raquel Albiol

Esquerra s'ha adherit al manifest i forma part de la Plataforma Aturem Eurovegas.

Us animem a participar de la mateixa:

BLOC: <http://aturemeurovegas.wordpress.com>

FACEBOOK: <http://www.facebook.com/AturemEurovegas>

TWITTER: <https://twitter.com/AturemEurovegas>

<http://actuable.es/peticiones/eurovegas-ni-catalunya-ni-madrid-ni-ninguna-part>

Vianants “insubmisos”

Ciutat

Les rotondes les va inventar, pels anys seixanta, el Transport Research Laboratory britànic. Era una manera d'ordenar els encreuaments en llocs on hi havia poc trànsit –especialment en les zones d'accés a les ciutats– com alternativa als semàfors o als encreuaments a diferents nivells, amb els corresponents tràvols.

La rotonda esdevenia un recurs econòmic i equitatiu per als usuaris, tant per als motoritzats com per als que hi anaven a peu o amb bicicleta. Al cap de 50 anys, però, l'ús de la rotonda s'ha pervertit en introduir-la, tant sí com no, en zones urbanes amb una gran densitat de circulació.

A Cornellà tenim un bon exemple de la seva mala aplicació, especialment les que hi ha a la Carretera d'Esplugues: no són una alternativa als semàfors i són un malson per als vianants. El que haurien de ser uns

reguladors equitatius de la mobilitat, amb la preferència corresponent per als vianants, s'ha convertit en un perill públic en haver dissenyat els passos de vianants fora de l'entorn de la rotonda. Això fa que molts vianants es facin “insubmisos” a les normes de pas establertes i agafin el camí més recte tot reivindicant perillosament una preferència de pas com a vianants que el sistema no respecta.

Els que decideixen buscar el pas devianants, si n'hi ha, el troben uns metres amunt o avall de la rotonda, on uns semàfors ganduls triguen inexplicablement a donar pas. Tot plegat fa que molts vianants, fins llavors no-insubmisos, s'en facin i travessin amb vermell quan els sembla que no ve cap vehicle.

A Cornellà les rotondes constitueixen una barrera per als vianants, una barrera perillosa, una barrera injusta

que privilegia els vehicles. Les rotondes que hi han amunt i avall de la via de la RENFE constitueixen un obstacle afegit a la barrera centenària del tren que configura encara un Cornellà partit en dos: el Cornellà “de dalt” i el Cornellà “de baix”.

Els vianants “insubmisos” són un indicador de la mala aplicació de les rotondes a Cornellà i una reivindicació del caminar com a sistema bàsic i preferent de transport en un entorn no agressiu i en un Cornellà que no es resigna a estar partit en dos.

Com deia en un article el biòleg Ramon Folch referint-se a les rotondes: “els encreuaments viaris, simplistes o massa complicats, són una metàfora del sistema”.

Ignasi Doñate

Activitats diverses

Societat

Nova Permanent Comarcal

Esplugues de Llobregat va acollir, el passat **21 d'abril** el **Congrés Comarcal del Baix Llobregat i L'Hospitalet**, on es va escollir la nova Permanent Comarcal per als propers quatre anys.

Jordi Albert i Caballero, de St Andreu de la Barca, regidor del mateix municipi; encapçala la candidatura escollida i és el nou president de la Federació del Baix Llobregat i L'Hospitalet.

La candidatura està integrada per diverses persones de la comarca, entre elles dues persones de Cornellà; la Raquel Albiol a la Secretaria d'Entorn i en Francesc Sànchez a la Secretaria de Política Cultural i Educativa

Assemblea Esquerra Cornellà

El **dimecres 16 de maig, a les 20h**, a l'Orfeó Catalònia, es realitzarà la propera Assemblea d'electors, militants, simpatitzants i amics/gues d'Esquerra de Cornellà de Llobregat.

Entre d'altres, es parlarà de la situació actual d'Esquerra-Cornellà i del Pla de Treball per al proper any. S'informarà de la nostra posició en l'Acord Social contra la Crisi, així com de les properes accions al carrer i campanyes nacionals.

Us convidem i animem a assistir a la mateixa. La vostra implicació i participació és necessària per poder tirar endavant el nostre projecte; alhora que ens pugueu transmetre les vostres opinions.

20 de maig #novullpagar

El passat 1 de maig es va realitzar la Primera Campanya #novullpagar, amb gran èxit de convocatòria a tots els peatges dels Països Catalans. Prèviament i posterior, són moltes les persones que a títol individual han realitzat un #novullpagar en algun dels peatges que hi han arreu del territori.

El proper **20 de maig, a les 12h**, està programada la 2a convocatòria ciutadana als peatges.

Per anar en caravana fins el peatge de Martorell s'ha quedat a les 11.15h a la Pl Manuel Raventós de St Sadurn d'Anoia. Per anar fins allà des de Cornellà, us convoquem a les 10.15h Can Corts amb l'encreuament amb la rotonda del pont de la Renfe (al costat Eroski).

Podeu enviar-nos els vostres articles, per les properes edicions d'el Full a cornella@esquerra.org

Esquerra - Cornellà de Llobregat

el full de Cornellà de Llobregat 105

www.esquerra.cat/cornella
cornella@esquerra.org
678 446 734

Realitzat per la Secretaria d'Imatge i Comunicació de la Secció Local de Cornellà

